

pagne i gang over for disse forældre, der – jeg er ganske enig med SF's ordfører – åbenbart tror, at de gør noget godt for deres små pigebørn. Men jeg synes nok, at den oplysningskampagne, som man påtænker, skulle have været meget, meget mere intensiv, end tilfældet er i de tilfældige medier, vi har.

Så jeg vil håbe på, at ministeren her i dag kan få meddelt klart, hvor langt man er med det arbejde, som ministeriet åbenbart arbejder med. Det går jeg ud fra som en selvfølge, for det ville da være helt forrykt, hvis det modsatte skulle være tilfældet.

Jeg vil bare endnu en gang bede om, at folketingsmedlemmerne i dag tænker sig grundigt om, når vi trykker på afstemningsknapperne, for det er vitterlig grove ting, der sker over for de småpiger, vi her taler om. Derfor håber jeg, at man også er klar over, nu når man taler så meget om etiske forslag i denne tid, at det her i allerhøjeste grad også er etik, således at medlemmerne står fuldstændig frit. Og jeg håber, at der i den store socialdemokratiske gruppe også er forskellig opfattelse af det pågældende forslag, og at der eventuelt er nogen, der godt kan se det fornuftige i, at vi må have det her forslag hurtigst muligt igennem.

Jeg synes, det er fint, at man nu er så vidt, at man ikke har afgivet en beretning. Jeg kan se, der er mange fordele ved afgivelse af beretninger. Jeg mener, at det er vigtigt, at det bliver pointeret ikke bare over for folketingsmedlemmerne – vi ved jo godt, at alle, der sidder her i salen, mere eller mindre har taget stilling til, hvad de ønsker og ikke ønsker – men at man også over for befolkningen gør klart, hvilke medlemmer der absolut ønsker et stop her og nu for det rene og skære svineri, der foregår over for de småpiger i dag.

Jacob Haugaard (UP):

Som medforslagsstiller er jeg efter debatten her kommet meget i tvivl, og det er jo den lovgivende forsamling, vi har her.

Så vidt jeg kan uddrage af debatten her i dag, så er vi i gang med at indføre en lov, vi slet ikke er i stand til at administrere. Den vil være fuldstændig umulig at administrere.

Så jeg håber da, at justitsministeren vil stå ved sit ord om at prøve at få ordnet det her, og jeg vil undlade at røre knapperne.

Formanden:

Så er det fru Jonna Grønver som privatist.

Jonna Grønver (V):

Danmark lægger meget vægt på at leve op til de konventioner, vi skriver under på, og FN's børnekonvention er en af dem.

Igennem den prøver vi at hjælpe til med at skaffe bedre levevilkår for børn, uanset hvor de findes i verden. På samme måde er vi gået stærkt ind efter FN's kvindekongference med at støtte de kvinder, der verden over arbejder bl.a. mod omskæring af kvinder i deres eget land.

I Danmark har vi så fået problemet ind på livet, fordi mange somaliere, som har haft den tradition i deres hjemland, er kommet til Danmark. Her har vi på opfordring af somaliske kvindegrupper sat information i gang, men disse somaliske kvindegrupper har bedt om at få en lovgivning, sådan at det var helt klart for de somaliske kvinder og familier, at man ikke kan tage den gamle tradition med til Danmark.

Det er jo utroligt, at man kan rejse med hele sin familie fra et fjernt land for at få beskyttelse i Danmark imod død og lemlæstelse og tortur i hjemlandet, og når så man kommer til Danmark, drager man ud på rejse med sine pigebørn for at lemlæste dem. Hvis ikke der bliver en lov i Danmark, som stopper det hul, er det svært at forklare ikke alene de somaliere, der bor her, men også de kvindegrupper, der arbejder i deres hjemland, at her er noget, vi mener alvorligt.

Det kan lade sig gøre at få dobbeltstrafbarhedsparagraffen ændret. Man har gjort det i Norge, og som jeg sagde ved andenbehandlingen, har den tidligere justitsminister i Norge, Anne Holt, over for mig bekræftet, at dér tager man den lov alvorligt og man bruger den.

Med den åbenhed, som vi efterhånden har i den moderne tid over for omverdenen, er dobbeltstrafbarhed ikke mere holdbar. Der er flere eksempler, bl.a. børneprostitution, som vi netop har drøftet. Der bliver andre eksempler, og jeg vil sige, at hvis det er sådan, at vi ikke tager det op til overvejelse, så kan dansk lov blive fuldstændig udvandet, og de værdier, som vores lov bygger på, vil ikke eksistere over for befolkningsgrupper, som vil undgå dansk lov.

Vi er nødt til at stoppe det hul af hensyn til de grupper, som ønsker loven som et redskab, og forklare folk, som kommer hertil, at vi har nogle værdier, som vi gerne vil holde på, og som er vigtige for os. Derfor skal lemlæstelse af børn ikke være mulig hverken på den ene eller den anden facon.